

**Polis, Savcı, Hakim üçgeninde
Terörle Mücadele Sisteminin Döngüsel
Kötüye Kullanımı:
KIZ ÇOCUKLARI DAVASI**

POLİS SAVCI VE HAKİM ÜÇGENİNDE TERÖRLE MÜCADELE SİSTEMİNİN DÖNGÜSEL KÖTÜYE KULLANIMI:

KIZ ÇOCUKLARI DAVASI

GİRİŞ

2024 yılı mayıs ayının ikinci haftasında İstanbul polisi tarafından “terörle mücadele” adı altında gerçekleştirilen nefret operasyonlarında, aralarında lise öğrencilerinin de bulunduğu 48 kişi gözaltına alınmıştır. İfade alma işlemlerinin ardından mahkemeye sevk edilenlerden 28’i tutuklanırken, reşit olmayan kız çocukları “suça sürüklenen çocuk” olarak adli kayıtlara geçirilmiştir. Söz konusu operasyona ilişkin 41 kişiyi kapsayan iddianame temmuz ayı başında kamuoyuna yansımış ve ağırlıklı olarak üniversite öğrencisi kızlardan oluşan 19 kişinin tutukluluklarının halen devam ettiği anlaşılmıştır. Kolluk, önceden hazırladığı bir şema ve ürettiği sahte delilleri gerekçe göstermiş, her türlü teknik takip ve dinleme imkanlarını kullanarak operasyon yapmış, mağdurların ifadeleri ne kollukta ne de mahkemede karşılık bulmuştur. Ağırlıklı olarak KHK’lı ailelere ve kız çocuklarına yönelik polis tarafından gerçekleştirilen operasyon, savcılık tarafından hazırlanan iddianame ve mahkemenin tutuklama kararı, hedef mağdurların “yaşama tutunma çabaları”nın terör örgütü faaliyeti olarak değerlendirilmeye çalışıldığını göstermiştir.

Polis operasyonlarıyla başlayan soruşturma süreci kolluk ve savcılık makamlarının içinde buldukları içler acısı ve nefret dolu halin anlaşılması açısından oldukça önemlidir. Siyasi iktidarın talimatıyla veya farklı ideolojik nedenlerle iktidarın hedefindeki masum kadınlara ve kız çocuklarına karşı devletin kolluk ve savcılık mekanizmasınca yürütülen operasyonlar, kamuoyunun akıl ve vicdanına ait sınırları çoktan aşmıştır. İddianamenin detayları incelendiğinde, “siyasi iktidarın talimatıyla kolluk tarafından sahte delillerin ve değerlendirmelerin üretildiği, bunların niceliğinin gündelik sosyal hayata ilişkin kayıtlardan oluşan ve suç niteliği taşımayan dinleme ve takip notlarıyla kabartılarak iddianamede temel teşkil ettiği” anlaşılmıştır. 18 yaşın altındaki çocukların “terör(!)” faaliyetlerini tespit için fiziki ve teknik takipten başka çaresi olmadığı iddiasıyla yargı makamlarından talepte bulunan Polis, 3 ayın sonunda “sinemaya gitmenin, bowling oynamanın, alışveriş merkezine gitmenin ya da yurtdışı gezisi planlamanın” terör eylemi, reşit olmayan

çocukların da “yeniden yapılanma”nın üyeleri olduğu konusunda soruşturma savcısını ikna etmiştir.

23 Eylül Pazartesi günü başlayan ve 27 Eylül Cuma günü tamamlanan ilk duruşmada süresince kız çocukları “neden öğrenci evinde kaldıkları, sinemaya gittikleri, yemek sepetinden sipariş verdikleri”nin yanı sıra, “evde namaz kılınıp kılınmadığı, Kuran okunup okunmadığı ya da dini sohbet yapılıp yapılmadığı” gibi sorulara maruz kalmışlardır. 15 Temmuz Darbe Kumpasından itibaren Gülen Hareketine yönelik karar davalar incelendiğinde, sahte deliller ve değerlendirmelerden hareketle hazırlanan iddianamelerin siyasi baskı altında olan ya da ideolojik motivasyonla hareket eden hakimler tarafından talimatla karara bağlandığı ve bu kararların yeni operasyonların gerekçesi olarak kullanıldığı zaten bilinmektedir. Kız Çocukları Davasında da Mahkeme benzer bir tavır sergilemiş, tutuklu 19 sanıktan 11’ini salıverirken geçerli hiçbir sebep olmamasına rağmen 8 kişinin tutukluluk hallerinin devamına karar vermiştir.

Bu analizde, KHK’lı yakını masum kız çocuklarının yaşama tutunma çabalarını hedef alan “terörle mücadele” kılıflı nefret soruşturmasını ve kovuşturmasını ele alan “Kız Çocukları Davası” incelenmiştir. Söz konusu davanın kovuşturma süreci henüz tamamlanmamış, sonraki duruşma aralık ayının 2.haftasına ertelenmiştir. Ülke tarihinde her zaman “kara bir leke” olarak anılacak davaya ilişkin analizin içeriğinde, “terörle mücadele sistemi”nin siyasi iktidarın talimatı ve koordinasyonunda kolluk, savcılık ve yargı tarafından adeta bir silah gibi döngüsel kötüye kullanımı açıklanmıştır: Kolluğun sahte deliller ve akli dışı değerlendirmeler üzerinden nefret operasyonları yapması, söz konusu operasyonlar kapsamında elde edildiği iddia edilen sahte delillerin ve keyfi değerlendirmelerin savcılık iddianamesine temel teşkil etmesi, iddianamenin gerekçe gösterilerek mahkeme kararlarının verilmesi ve verilen kararların yeni ve devam operasyonlarda “mahkeme kararı” olarak sunulması bu tür döngüsel kötüye kullanımın açıklamasıdır.

Raporun birinci bölümünde, kolluğun sahte delil ve değerlendirme üretme yöntemi, ikinci bölümünde savcılık iddianamesinin hazırlanma biçimi ve üçüncü bölümde mahkemenin karar süreci incelenmiştir. KHK’lı yakını kız çocuklarını hedef alan Kız Çocukları Davasına ilişkin operasyon, soruşturma ve kovuşturma süreci, on binlerce nefret operasyonu ve dava örneğinden sadece bir tanesi olsa da meselenin anlaşılması açısından oldukça önemli bir örnek olarak karşımızda durmaktadır. Soruşturma ve kovuşturma aşamalarında kız çocuklarına ve ailelerine yapılan psikolojik ve fiziki kötü muamele ise döngüsel kötüye kullanımın sadece bir boyutudur.

BİRİNCİ BÖLÜM: SAHTE DELİL/DEĞERLENDİRME ÜZERİNE İNŞA EDİLEN NEFRET OPERASYONU

Kolluk işlenmeden önce suçluları ve suçları engellemek, işlendikten sonra da suçluları yakalayıp suç delilleriyle birlikte adalete teslim etmekle görevli olan yapıdır. İdari ve adli olarak ikiye ayrılan kolluk Türkiye’de Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı ve Gümrükler Muhafaza Genel Müdürlüğü olarak teşkilatlanmıştır.

Emniyet Genel Müdürlüğü ve bağlı birimleri kentsel alan olarak ifade edilen şehir bölgesinde görevliken Jandarma Genel Komutanlığı ve bağlı birimlerinin görev bölgesi kırsal alandır. Sahil Güvenlik Komutanlığı ve Gümrükler Muhafaza Genel Müdürlüğü ve bağlı birimlerin görev alanı isimlerinden de anlaşılacağı üzere sahiller ve gümrük bölgeleridir. Neredeyse son on yıldır Gülen Hareketini hedef alan soruşturma ve kovuşturma süreçlerinde tüm kolluğa yetki ve görev verilmiş olsa da Polis ve Jandarma kurumlarının görünürlüğü ve iş yükü haliyle diğerlerinden daha fazla olmuş, yapılan hukuksuzluklar konusunda adı geçen iki kolluk ve bağlı birimleri öne çıkmıştır.

17-25 Aralık Yolsuzluk Operasyonları ve 15 Temmuz Kumpası, Türkiye’de taşların yerinden oynadığı önemli dönüm noktaları olarak tarihe geçmiştir. İlkinde, on yıldır ülkeyi yöneten siyasi iktidarın içine battığı yolsuzluk çarkının nasıl işlediği, ikincisinde ise siyasal İslamcı bir iktidarın amacına ulaşmak için her yolu nasıl meşru gördüğü açığa çıkmıştır. Bu dönemde Erdoğan rejimi, yakın çevresi ve destekçisi derin yapılarla yüzyıla yaklaşan Cumhuriyet ve modern demokrasi çabasının üzerine beton dökmüş, rejim kendisindeki kötülüğü devletin kurumlarına ve kamuoyuna bulaştırmak için yoğun çaba harcamıştır. Söz konusu kötülükten Kolluk da nasibini almış ve “nefret operasyonları”yla döngüsel kötülüğün önemli bir parçası olmuştur. Söz konusu Yolsuzluk Operasyonlarından sonra kolluk bürokrasisinde yapılan değişiklikle “liyakatin yerini itaat almış”, siyasi iktidarın ağzından çıkan hukuk dışı talepler, her türlü yanlıştın altına imza atmaya gönüllü güvenlik bürokratlarınca talimat olarak algılanmıştır. Hal böyle olunca kolluk, hedef alınan bir gruba yönelik hukuk dışı nefret operasyonları gerçekleştirmiş ve sahte delillerle hem yargı mekanizmasını hem de kamuoyunu manipüle etmeye çalışmıştır.

Son 10 yıldaki sahte delil üretme ve iftira çabalarını bir kenara bırakıp yalnızca 2024 yılı Mayıs ayında “yeniden yapılanma” iddiasıyla aralarında reşit olmayan kız çocuklarının da bulunduğu 48 kişiye yapılan operasyona bakıldığında bile kolluğun döngüsel kötüye kullanımdaki rolünü anlamak mümkündür. Zira söz konusu operasyona ilişkin mağdurların anlatımlarından, savcılık/mahkeme ifadelerinden ve hazırlanan iddianamedeki kolluğun referanslarından ve değerlendirmelerinden terörle mücadele sistemini kötüye kullanma biçimlerine ilişkin detaylar ve absürtlükler rahatlıkla görülebilecektir. Örneğin:

- Operasyona konu olan ve “Türkiye Cumhuriyeti’ni yıkmaya çalıştığı” iddia edilenlerin ağırlıklı kısmı 18 yaşından küçük lise öğrencisi ya da yirmili yaşlardaki üniversite öğrencisi kız çocuklarıdır ve yirmili yaşlardaki kız öğrenciler hukuksuzca tutuklanmıştır;
- “Size kan kusturacaklar” diyerek operasyonla gözaltına alınan ve kötü muameleye maruz bırakılan çocuklar hakkında önce “suça sürüklenen çocuk” dosyası açılmış, daha sonra kamuoyu baskısı nedeniyle bu çocuklar hakkında ailelerine(!) karşı “tanık” ifadesi alındığı anlaşılmıştır;
- 41 kişiyi kapsayan ve 529 sayfa olarak hazırlanan iddianamenin giriş kısmında kolluk referanslı olduğu anlaşılan ve “yeniden yapılanma” iddiasında bulunan sahte dokümanlar üretildiği, söz özensiz ve dağınık dokümanların kopyala-yapıştır metoduyla iddianameye eklendiği görülmüştür;
- Hedef kız çocuklarına yönelik fiziki takip ve elektronik dinleme kayıtlarını dosyaya ekleyen Polis, nitelik açısından hiçbir kıymeti olmayan yaklaşık 5 aylık çalışmasıyla savcılık iddianamesinin daha kabarık olmasını hedeflemiştir;
- Polis, **“üniversite öğrencisi kız çocuklarının bir araya gelmeleri, birlikte aynı evde kalmaları, aynı eve girip çıkmaları, bowling oynamaları, yemek siparişi vermeleri ya da yurtdışı gezisi”** gibi hayatın olağan akışına uygun sosyal aktiviteleri ve planlamaları keyfi “terör eylemi” olarak değerlendirmiş ve Savcılık İddianamesine **“116 eylem”** olarak girmesini sağlamıştır.

Terörle mücadele sisteminde kolluğun pozisyonunu belirleyen hususların başında muhtemelen Ankara’da merkez güvenlik birimleri tarafından hazırlanan ve belirli bilgi havuzlarına atılan “Bilgilendirme Notları” gelmektedir. 2013 yılındaki Yolsuzluk Operasyonlarından sonra Gülen Hareketine yönelik operasyonlar için yeniden organize edilen ve 15 Temmuz Kumpasından sonra devletin birçok kurumunda mantar gibi çoğalan mücadele(!) birimlerince hazırlanan bu türden keyfi notlar

kolluk için operasyonların dayanağı olarak görülmektedir. Liseli Kızlar Davasına ilişkin iddianamede “Güncel Yapılanma” adıyla yer alan notlar, “terör örgütünün deşifresine yönelik yapılan çalışmalar kapsamında güvenilir kaynaklardan alınan **teyide muhtaç(!) istihbari veriler** neticesinde...” diye başlamakta ve “son zamanlarda ülke genelinde yapılan operasyonlar ve açık kaynaklardan elde edilen bilgilerden hareketle” şeklinde bitmektedir.

Kız Çocukları Davası İddianamesi sayfa 42.

Söz konusu notlar incelendiğinde ise:

- “Feda Grubu, Hayalet Yapılanma, Serdengeçti Grubu, İbn-i Erkam Grubu, Baş Yüceler Grubu, Paracılar, Rüyacılar” gibi uydurma isimlendirmelerin ve alt başlıkların kullanıldığı;
- “İbn-i Erkam Grubunda bulunan şahısların en az iki dil bildikleri, uluslararası bağlantılarının olup yurtdışı çıkış girişlerinin yoğun olduğu” gibi çelişkili bilgilerin yer aldığı;
- “WhatsApp, Viber, Telegram, Signal, Skype, Tango, Opera VPN, FAMA GPS gibi internet tabanlı programlar ya da League of Legends gibi oyunlar aracılığıyla örgütsel iletişim sağlandığı” gibi absürt bilgilere yer verildiği;
- “Cezaevinde bulunan tutuklu/hükümlüler arasından seçilen ‘Paracılar’ın dışarıdaki zengin örgüt mensubu iş adamlarından finans temin ettikleri veya ‘Rüyacılar’ın cezaevlerindeki diri tutmak, itirafçılığı önlemek, dağılmaları engellemek için rüyada peygamber gördükleri vb. haberleri yaydıkları” gibi sahte içeriklerin üretildiği görülmüştür.

Kolluk tarafından üretilen bu türden sahte içerikler, merkez teşkilatlarının havuzunda biriktirilmekte ve Elektronik Belge Yönetimi Sistemleri (EBYS) ile taşra teşkilatlarıyla paylaşılmaktadır. Merkez teşkilatından “Bilgi İletimi” şeklinde yapılan bu türden sahte

içerikli paylaşımlar, muhtemelen farklı iletişim

kanallarıyla gerçekleşen talimat/emir/baskı mekanizmasıyla taşra birimlerini operasyonlara zorlamaktadır. Kolluk tarafından ortaya konan bilinçli bu çaba, terörle mücadelenin döngüsel kötüye kullanımında ilk halkadır ve sonraki aşamalarda savcılık iddianamesi ve mahkeme kararının altyapısını oluşturmaktadır. Doğruluğu şüpheli bu türden bilgilerin operasyon sonrası iktidar

Paracılar
Örgütün cezaevlerinde bulunan tutuklu/hükümlü mensupları arasından görevlendirilmektedirler.
Paracıların görevleri:
Dışarıdaki zengin örgüt mensubu iş adamlarından cezaevlerinde yatanların aileleri için para temin etmek.
Fitre, zekat ve yardım toplamak, finansman temini faaliyetlerinde bulunmak.
Cezaevindeki parası olmayanlara da yardım olmak ve onlar için de harcama yapmak görevli örgüt mensuplarıdır.
Rüyacılar
Örgütün cezaevlerinde oluşturduğu cezaevi yapılanmasında tutuklu/hükümlü örgüt mensupları arasından seçilen ve “rüyacılar” olarak adlandırılan kişiler.
Cezaevinde bulunan örgüt mensuplarını diri tutmak, itirafçılığı önlemek, dağılmalarını önüne geçebilmek için rüyasında peygamber ve evliya gördüğünü, peygamberin bunlara “sabırlı olun hepimizi kurtaracağım, hepimiz cennete gideceğiz, günahlarımız af oluyor, aileniz de cennete gidecek” diye haber getirdiğini söyleme gibi faaliyetler yürüten örgüt mensuplarıdır.

Kız Çocukları Davası İddianamesi sayfa 14

medyasında paylaşılması ise hem yargı mekanizmasının hem de kamuoyunun manipüle edilmesini kolaylaştırmaktadır.

İKİNCİ BÖLÜM: NEFRET OPERASYONU ÜZERİNE İNŞA EDİLEN SAVCILIK İDDİANAMESİ

Adalet mekanizmasının önemli unsurlarından biri olan savcılık, ceza yargılamasında iddia makamı olarak görev yapmak üzere adalet sistemine dahil edilmiştir. Kamu adına ceza davası açmakla görevli savcılık, suça ilişkin bilgiye sahip olur olmaz soruşturma açmak ve gerekli durumlarda dava açmakla yükümlüdür. Savcılık, şüpheliler hakkında suç işlendiği kanaatine vardığında iddianame hazırlamakla yetkilendirilmiş olup,

bu iddianamenin ilgili mahkemede kabul edilmesi sonrasında kovuşturma süreci başlamaktadır. İddianame, yargılamanın sınırlarını belirlemesi açısından önemlidir, zira mahkemenin iddianameyle sınırlı kalması, yargıda keyfiliğin engellenmesi açısından kritik bir rol oynar.

Suç soruşturmasında savcılık iddianamesi yeterince yasal düzenlemeyle desteklenmiş olsa da adalet mekanizmasının doğru işletilebilmesi için iddianamenin hazırlanması bazı şartlara bağlanmıştır: Savcılıkça suç/ceza soruşturmasının başlatılması, delillerin toplanması veya yeterli şüphenin varlığı, kamu davasının açılmasında dayanak noktalarıdır. Dolayısıyla, savcılığın olmayan şüpheden hareketle soruşturma başlatması ve yasal düzenlemelerde belirtilen suç tanımına uymayan eylemler veya delil niteliği taşımayan unsurlar gerekçesiyle iddianame hazırlanması keyfi bir durum olarak değerlendirilmiştir.

2013 yılındaki Yolsuzluk Operasyonları sonrası siyasi iktidar, demokrasiyi ve hukukun üstünlüğünü korumaya çalışan kolluk ve yargı mensuplarına yönelik bir cadı avı başlatmıştır. İktidarın yanında yer almayan veya iktidarın suçlarına göz yummayan kolluk ve yargı mensupları önce fişlenmiş, ardından görevden alınmış ve 15 Temmuz Kumpasını takip eden süreçte ihraç, gözaltı ve tutuklamalar başlamıştır. Siyasi iktidar, tamamen politize olmuş bireylerden oluşan kolluk ve yargı aracılığıyla hedef mağdurlara ağır baskı yapmıştır. Bu bağlamda, yaklaşık 2 milyon mağduru hedef alan kolluk çalışmaları, savcılıklarca asılsız iddianamelere ve ceza davalarına

dönüştürülmüştür. Kolluk tarafından hazırlanan asılsız bilgi notları, gündelik davranışların fiziki ya da elektronik kayıtlarıyla birlikte “terör örgütü”, “terör örgütü üyeliği” veya “terör eylemi” nitelmesiyle ortak bilgi havuzlarına atılmış ve savcılık iddianamelerinin temelini oluşturmuştur.

2024 Mayıs’ında İstanbul’da gerçekleştirilen polis operasyonu ve devamında hazırlanan savcılık iddianamesi, yukarıda ifade edilen sürecin tüm detaylarıyla anlaşılmasına yardımcı olmuştur. İddianamenin başında “Fethullahçı Silahlı Terör Örgütü - Paralel Devlet Yapılanması” başlıklı bir bölüme yer verilmiş, Emniyet Genel Müdürlüğü’nün örgüt hakkındaki raporları gerekçe gösterilerek Gülen Hareketi’nin “küresel güçlerin stratejik hedeflerini gerçekleştirmek üzere kurulan bir maşa” olarak nitelendirildiği iddiaya yer verilmiştir. Siyasi iktidar tarafından yeniden dizayn edilen politik mahkeme kararlarına atıf yapılarak, Hareketin “sui generis bir terör örgütü” olduğu iddiasının altı doldurulmak istenmiştir. Ayrıca, “yeniden yapılanma” ve “terörizmin finansmanı” gibi bazı ek raporlar ve ifadeler de eklenmiştir.

Toplamda 41 kişiyi hedef alan Savcılık İddianamesinde suçun sevk maddesi kısmında “Türk Ceza Kanununun 314/2 ve 221/4, Terörle Mücadele Kanununun 3, 5/1, 53/1, 58/9, 63/1 ve Ceza Muhakemesi Kanununun 325 sayılı maddeleri”ne yer verilmiş, delillerin “iddia, kolluk araştırması, şüphelilerin savunması, kolluk tarafından tutulan tutanak ve yazılan müzakereler, tanık beyanları, ihbar kayıtları, Kolluk fezlekesi, tape ve fiziki takip tutanakları, şüphelilere ait adli sicil ve nüfus kayıtları ile tüm dosya kapsamı”ndan ibaret olduğu ifade edilmiştir. Söz konusu soruşturma dosyası kapsamında Kolluk ve Savcılığın iddiası “İstanbul’un Avrupa Yakasındaki dört adet öğrenci evinin açıldığı, söz konusu evlerde kız öğrencilerin kaldıkları, Akören Köyünde öğrencilere yönelik kamp programı düzenlendiği ve Bursa iline günübirlik bir gezi planladığı”ndan ibarettir. Söz konusu iddialardan hareketle başlatılan soruşturma sürecinde Kolluk tüm imkanlarını seferber ederek aralarında 18 yaşından küçüklerin de bulunduğu kız çocuklarını aylarca takip etmiş, nihayetinde 116 eylemi(!) tespit ederek Savcılık İddianamesine girmesini sağlamıştır.

Savcılık iddianamesi detaylıca incelendiğinde Kolluk tarafından önceden hazırlanan bilgi ve değerlendirme notlarının gelişigüzel dosyaya eklendiği, masum kız çocuklarını hedef alan soruşturma faaliyetlerinin meşru gösterilmesi amacıyla keyfi yorumların/değerlendirmelerin yapıldığı, söz

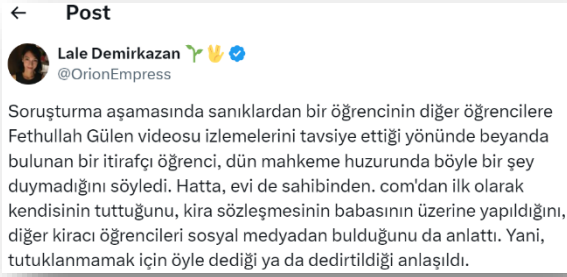
SEVK MADDESİ	:TCK’nın 314/2, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu’nun 3. maddesi delâletiyle 5/1 ; 53/1, 58/9, 63/1, CMK 325 (Tüm Şüpheliler Açısından) Türk Ceza Kanununun 221/4. Maddesi
DELİLLER	:İddia, kolluk araştırması, şüphelilerin savunması, kolluk tarafından tutulan tutanak ve yazılan müzakereler, tanık beyanları ve ihbar kayıtları, Kolluk Fezlekesi, Tape ve Fiziki Takip Tutanakları, şüphelilere ait adli sicil ve nüfus kayıtları ile tüm dosya kapsamı.

Kız Çocukları Davası İddianamesi sayfa 8

konusu iddianamenin nicel olarak kaba görünmesi amacıyla çocukların hayatın olağan akışını uygun sosyal davranışlarının terör eylemi gibi gösterilmeye çalışıldığı, nitelik açısından boş olan bir iddianameyi nicel açıdan geniş göstermek amacıyla hiç bir şekilde suç teşkil etmeyen sosyal davranışları kayıt altına alan teknik takip bilgilerinin detaylıca, ama akla ziyan bir şekilde, dosyaya eklendiği anlaşılmıştır. Örneğin:

- “FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü’nün Güncel Yapılanması” başlıklı ikinci bölümde, Emniyet Genel Müdürlüğü TEM Dairesi Başkanlığı tarafından kolluğun elektronik bilgi havuzuna (EBYS) bırakılan bilgi notlarına gönderme yapılmış, “güncel yapılanma (feda grubu, talebe yapılanması, serdengeçti, ibn-i erkam, hayalet yapılanma, rüyacılar vb.)”, “örgütsel finans temini (pazarlamacı zarfı, aylık maaş zarfı vb.)” veya “örgütsel iletişim biçimi (signal, viber, telegram, League of Legends oyunu vb.)” gibi subjektif değerlendirmeler ve uydurma bilgiler ortaya konmuştur;
- Cezaevi Yapılanması şeklinde iddianameye eklenen bölümde, “cezaevlerinde kalanları ve ailelerini içine alan bir yapılanma” iddiasında bulunulmuş ve bu yapılanmada “imam, hukukçu, iknacı, mağdur mesulü, nizamiye görevlisi, paracı, rüyacı ve avukat”ın bulunduğu belirtilmiştir. İddianamede, “hukukçuların cezaevinde bulunan hakim, savcı ve avukatlardan oluştuğu, nizamiye görevlilerinin ziyaret günlerinde ‘içerde işkence yapılıyor, yemek yok, su yok’ diyerek aileleri kışkırtmakla, rüyacıların ise cezaevindekileri diri tutmak amacıyla ‘rüyalarında peygamber ve evliya gördüklerini’ söyleyerek haber getirmekle görevli oldukları” şeklinde akıl sınırlarını zorlayan absürt iddialara yer verilmiştir;
- Hedef mağdurların gündelik hayata uygun sosyal ilişkileri, iletişimleri ve davranışları, kolluk tarafından elektronik ve fiziki takip adı altında kaydedilmiş ve savcılık tarafından “terör eylemi” olarak iddianameye eklenmiştir. Örneğin, “Şüpheli X şahsın şüpheli Y şahısla buluşması/evine gitmesi, bowling/sinema programına gidilmesi, GSM şirketiyle telefon görüşmesi, gıda kolisi verilmesi, X şahsın evinde yapılan program, öğrenci evine eşya alınması/sipariş verilmesi, ev kirası para alışverişi, Google Meet programıyla görüşme, yurtdışı gezi planlaması/telefon görüşmesi, kafede buluşma, pasaport alıp-verme konusu, X şahıs ile sahile gitme, örgütsel olduğu değerlendirilen(!) telefon görüşmesi” gibi başlıklar altında kategorize edilmiştir. Birbirini tanıyan ve aynı evde kalan üniversite öğrencilerinin sosyal ilişkileri, davranışları ve iletişimlerinin tüm teknik imkanlar kullanılarak “terör

“soruşturması” adıyla kayda alınması ve sahte delile dönüştürülmesi, savcılıkça “terör eylemi”ymiş gibi iddianameye eklenmiştir.

Savcılığın döngüsel kötülükteki rolü konusunda kopyala-yapıştır sistemiyle yetinmeyip daha fazlasını da yaptığı/yapabildiği mahkeme aşamasında ortaya çıkan bir detaydan anlaşılmıştır. Davanın avukatlarından Avukat Lale

Demirkazan X mesajında, “diğer öğrencilere Gülen videosu izlemelerinin tavsiye edildiği” yönünde beyanda bulunarak etkin pişmanlık hükümlerinden yararlanan sanık bir öğrencinin, mahkeme huzurunda “böyle bir şey duymadığı... evi kendisinin tuttuğu, kira sözleşmesinin babası üzerine yapıldığı, diğer öğrencileri sosyal medyadan bulduğu” şeklinde beyanları olduğunu, dolayısıyla söz konusu öğrencinin tutuklanmamak için öyle dediği ya da dedirtildiği paylaşımında bulunmuştur.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: SAVCILIK İDDIANAMESİ ÜZERİNE İNŞA EDİLEN MAHKEME KARARI

Mahkemeler, taraflar arasındaki anlaşmazlıkları ve uyuşmazlıkları hukukun üstünlüğü ilkesinden hareketle çözmekle yükümlü bağımsız yargı organlarıdır. Genellikle devlet kurumunu andırarak biçimde yapılan mahkeme, hukukun yorumlanması ve uygulanmasında ana aktör olarak rol oynar. Modern demokrasilerdeki Kuvvetler Ayrılığı Prensibi'nde yargı gücü olarak ifade edilen husus, mahkemenin yaptığı işe denk gelmektedir. Mahkemenin yargı gücünü bağımsız bir şekilde kullanması, ülkedeki demokrasinin gelişimi ve hukukun üstünlüğünün varlığıyla doğrudan ilişkilidir.

Türkiye, Cumhuriyetin ilanından itibaren bağımsız ve tarafsız mahkemelerin kuruluş, görev, yetki, işleyiş ve yargılama usullerini yasal düzenlemelere bağlamıştır. Bu düzenlemelere göre, hukuk devletinin yanı sıra kişi hak ve özgürlüklerinin teminatı olan mahkemelerin kuruluş ve işleyişlerinin belirlenmesi yasama organına bırakılmış, idarenin yargı mekanizması üzerindeki muhtemel etkisi engellenmiştir. Aynı düzenlemelerde, yargılama, hak arama ve adalete erişim konusunda tek yetkili mercinin mahkemeler olduğu belirtilmiş, ancak yasama ve yürütmeyi denetleyen bir yargı mekanizmasının varlığıyla adaletin tesis edilebileceği kabul edilmiştir. Yargı yetkisinin millet adına tarafsız ve bağımsız olarak kullanılması, yani millet adına hüküm verilmesi, mahkemeyi temsil eden bağımsız ve tarafsız hakim açıkladığı "mahkeme kararı"yla resmileşmekte, kamuoyunca görünür hale gelmekte ve yasama ve yürütme organlarının uyması gereken talimatlara dönüşmektedir.

Ceza davalarında soruşturmayı yönetmekle görevli savcılık, mahkemenin bir parçası olmayıp, savunma makamı avukat gibi yargılamanın bir parçasıdır. Yasal düzenlemelere göre, mahkemede görülecek bir davada yargılama ancak iddia, savunma ve karar üçlüsünün neticesinde verilmek zorundadır. Ancak bu şekilde savcılık tarafından ortaya konan iddianame hakkında doğru bir değerlendirme yapma imkanı ortaya çıkmakta, hakim keyfilikten uzak, bağımsız ve tarafsız kararı

neticesinde adaletin tesisi sağlanabilmektedir. Kolluk tarafından hazırlanan mesnetsiz, delilsiz ve keyfi bilgilendirme notlarının kopyala-yapıştır metoduyla arka arkaya dizildiği iddianamelerin politik ya da ideolojik nedenlerden ötürü hakimler tarafından kabul edilmesi mahkemelerin bağımsız ve tarafsızlığına baştan gölge düşürmektedir.

Türk yargısı, 2013 Aralık ayındaki Yolsuzluk Operasyonları sonrası siyasi iktidarın doğrudan hedefi olmuş ve rejimin talimatlarını yerine getirmeyeceği değerlendirilen bir grup hakim önce fişlenmiş, daha sonra ihraç, gözaltı ve hatta tutuklama gibi zorlayıcı müdahalelerle karşılaşmıştır. Cumhuriyet tarihinin en büyük kıyımı olarak kayıtlara geçen bu dönemde, iktidar sadece kendi talimatıyla hareket eden bir yargı sistemi inşa etmiştir. Bu süreçte hukuk sistemi çökmüş, mahkemeler adaletin tesis edildiği yerler olmaktan çıkmış, siyasi iktidarın hedefindeki bireyler ve gruplar mahkemeler eliyle cezalandırılmıştır. 15 Temmuz Kumpası sonrasında kapalı kapılar ardında iktidarın kontrolünde kolluk ve savcılık iş birliğiyle hazırlanan akıl almaz iddianameler, iktidar talimatıyla mahkeme kararlarına dönüşmüştür. Gülen Hareketi mensubu veya sempatizanı olduğu iddia edilen masum insanlar, hakimler tarafından değil, siyasi iktidar tarafından yargılanmış ve mahkemeler, masum insanların haklarının hukuk eliyle gasp edildiği politik mekanlara dönüşmüştür.

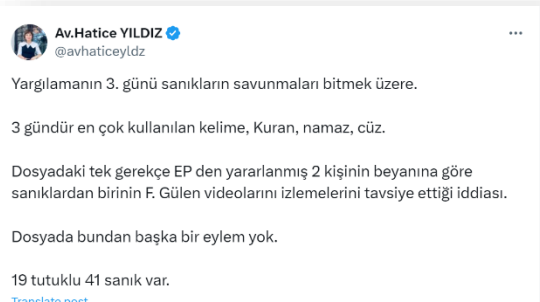
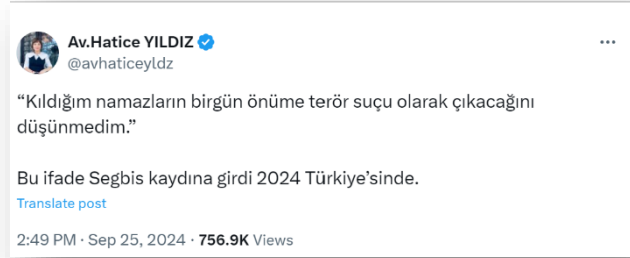
2024 yılı mayıs ayında İstanbul'da gerçekleştirilen operasyona, kolluk tarafından ortaya konan delillere ve savcılık tarafından hazırlanan iddianameye bakıldığında, 15 Temmuz Kumpası sonrası ortaya çıkan manzaradan farklı bir görüntü olmadığı anlaşılmaktadır. Hukuk ve adalet sisteminin doğru işlediği bir ülkede, tamamı "çöp" hükmünde görülecek 529 sayfalık iddianameyi gerekçe göstermek ve özellikle 116 başlıkta sayılan insani davranışı "terör eylemi" kategorisinde değerlendirmek, normal bir mahkemenin alabileceği bir karar değildir. Hukuk ve adalet sisteminin doğru işlediği bir ülkede mahkemelerin keyfilikten uzak, bağımsız ve tarafsız hareket etmesi gerektiği, ancak bu şekilde adil yargılamanın gerçekleşebileceği ve aksi halde terörle mücadelenin döngüsel kötüye kullanımında mahkemenin de rol alacağı açıktır.

Eylül ayının son haftasında mahkemesi görülen Kız Çocukları Davası yukarıda ifade edilen döngüsel kötülük konusunda oldukça ilginç bir örnek teşkil etmiştir. Zira söz konusu dava süresince “anayasal düzeni yıkmaya amacıyla kurulan yeni(!) bir yapılanmanın terör(!) eylemleri” değil, Kolluk soruşturmasına ve Savcılık İddianamesine konu olan “kız öğrencilerin rutini” gündeme gelmiştir. Mahkeme salonunda kız çocuklarına ders çalışmak, bowling oynamak ya da sinemaya gitmek gibi sosyal aktivitelerin yanı sıra namaz

kılmak, iftar yapmak, Kuran okumak gibi rutin dini pratikleri sorulmuştur. Davanın avukatlarından Lale Demirkazan X mesajında İstanbul Hukuk Fakültesinde okuyan 18 yaşındaki A.Z. hakkındaki suçlamaların **“öğrenci evinde kalmak, Perla Vista AVM’de sinemaya gitmek ve Yemek Sepetinden sipariş vermek”** olduğunu paylaşmıştır. Bir başka avukat Hatice Yıldız, mahkemede en çok kullanılan kelimelerin **“Kuran, namaz ve cüz”** olduğunu belirtmiş, kız çocuklarından birisinin **“kıldığım namazların bir gün önüme terör suçu olarak çıkacağını düşünmedim”** şeklindeki ifadesinin 2024 Türkiye’sinde Segbis kayıtlarına girdiğini yazmıştır.

Söz konusu davanın mahkeme aşamasında dini pratiklere ilişkin hakim sorgusu yukarıdakilerle de sınırlı kalmamıştır. Mahkeme başkanı hakim, Savcılık İddianamesi gerekçesiyle kız çocuklarına **“arefe günü 1.000 ihlas okunmasını kimin istediği ya da fitre ve sadaka mesajlarını neden paylaştıkları”**

gibi birbirinden garip başka sorular da sormuştur. Buradan anlaşılan, kolluk ve savcılığın “anayasal düzeni yıkmaya çalışmak” iddiasının ispatlanamadığı ve ispatlanamayacağı, ama asıl amacın ise “Yeniden Yapılanma” adıyla Gülen

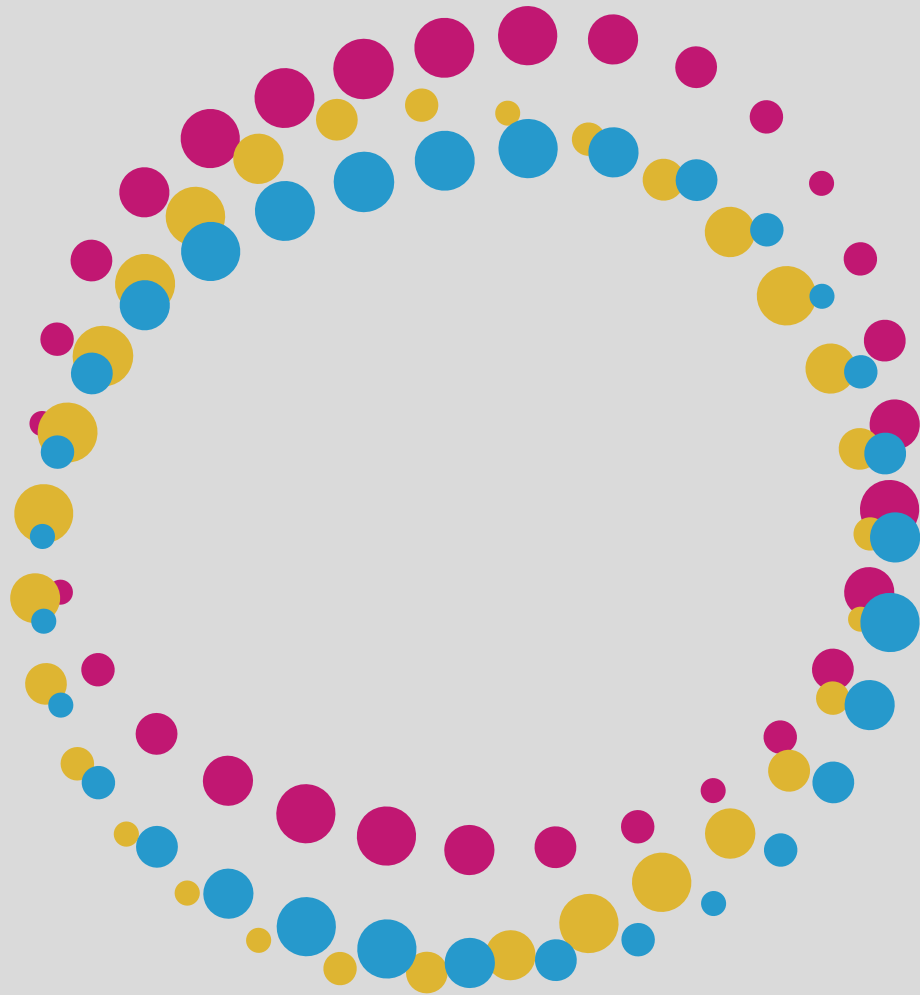
Hareketine yönelik yeni bir saldırı süreci olduğudur. Mahkeme, adaletin (!) tesisi amacıyla gencecik masum kız çocuklarının “terörist(!)” yaftasını kabul etmelerini ve olmayan günahlarını itiraf etmelerini, dolayısıyla “anayasal düzeni yıkmaya çalışmak”tan olmasa bile polis, savcı ve hakim üçgenindeki döngüsel kötülüğün keseceğe cezaya razı olmalarını istemiştir. Beş gün süren mahkeme süreci, kolluk araştırmasından savcılık iddianamesine, savcılık iddianamesinden mahkeme kararına kadar Kız Çocukları Davasının usulen de esasen de çöp hükmünde olduğunu göstermiştir.

SONUÇ

Polis Savcı ve Hakim Üçgeninde Terörle Mücadele Sisteminin Döngüsel Kötüye Kullanımı: Kız Çocukları Davası başlıklı değerlendirme, Gülen Hareketi'ne yönelik 17-25 Aralık Yolsuzluk Operasyonlarından sonra gün yüzüne çıkan ve 15 Temmuz Kumpası'ndan sonra sıradanlaşan sistematik saldırıyı değerlendiren bir çalışmadır. Raporda, siyasi iktidarın kontrolünde kapalı kapılar ardındaki çabaların önce kolluk çalışmasına, devamında savcılık iddianamesine ve son olarak da mahkeme kararına dönüşmesine ve nihayetinde terörle mücadele sisteminin döngüsel kötüye kullanımına ilişkin bilgiler verilmiştir. Kolluk tarafından üretilen sahte delillerin ve değerlendirmelerin savcılık iddianamesine esas teşkil etmesi, iddianamenin gerekçe gösterilerek mahkeme kararlarının verilmesi ve verilen kararların yeni ve devam operasyonlarında "mahkeme kararı" olarak sunulması, bu tür döngüsel kötüye kullanımın nasıl işlediğini özet bir biçimde göstermektedir.

2024 yılı mayıs ayında İstanbul'da kız çocuklarına yönelik gerçekleştirilen operasyon, terörle mücadele sisteminin döngüsel kötüye kullanımının anlaşılması açısından oldukça ilginç bir örnektir. "Terörle mücadele" adıyla kolluk tarafından yapılan operasyon, savcılık tarafından 529 sayfalık iddianameye dönüştürülmüş ve ilgili mahkemeye sunulmuştur. KHK'lı yakını masum kız çocuklarının hayatın olağan akışına uygun davranışlarını, rutinlerini ve iletişim biçimlerini terör eylemi olarak niteleyen operasyon kapsamında halen sekiz kişi tutukludur. Kız çocuklarına yönelik operasyon, siyasi iktidarın, kolluğun ve savcılığın içinde buldukları içler acısı nefret halini anlamak açısından oldukça dikkat çekicidir. Umulur ki, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin Yalçınkaya kararını da dikkate alması gereken mahkeme, içler acısı nefret halinin bir parçası olmaz, siyasi talimatın değil hukukun gereğini yapar ve bağımsız ve tarafsız kararıyla hukukun üstünlüğünü yeniden hatırlamamızı sağlar.

Solidarity With OTHERS

Belçika, 2024

www.solidaritywithothers.com

info@solidaritywithothers.com